

Op de huid van Wilco van Schaik

'Over drie jaar speelt FC Utrecht quitte!'

TEKST MART RIENSTRA FOTOGRAFIE FCUPHOTO

Hoe staat FC Utrecht er economisch voor?

We zijn niet ontevreden, maar het moet altijd beter. Vorig seizoen hebben we de zakelijke omzet van een kleine 6 miljoen euro op peil weten te houden en met nieuwe concepten zelfs kunnen verversen met 30% 'new business'. Daaronder vooral bedrijven die zich met ons willen verbinden en achter het principe staan om elkaars zakelijke positie te versterken.

Want dáár ligt onze prioriteit de komende jaren; we willen leads garanderen voor onze klanten, er mede voor zorgen dat zij in contact komen met andere sponsorbedrijven om samen business te doen.

Wat maakt u gelukkig?

Succes. En dan vooral als ik zie hoe anderen daarvan genieten, zoals vorig seizoen toen we de play-offs wonnen. Toen vloeiden er tranen, was er kippenvel

bij menig speler, supporter en staffid.

Zelf ben ik na een uurtje altijd weer redelijk nuchter, want we zijn er nog lang niet, denk ik dan. Dat is de aard van het beestje. Verder zijn gezin en vrienden mij heel dierbaar. Daar steek ik veel tijd in, altijd al gedaan.

Welk cijfer geeft u het kabinet?

Aanvankelijk had ik hoge verwachtingen; twee grote partijen, dat moet lukken. In

De seizoensopbouw was dramatisch: een Europees exit door een Luxemburgse club en een allesbehalve florissante start in de vaderlandse competitie. Toch blijft FC Utrecht-directeur Wilco van Schaik optimistisch. "Als club liggen we op koers, ondanks deze voetbalresultaten en de economisch straffe tegenwind." Zoals het de baas van een BVO betaamt, kijkt de 46-jarige verder dan de laatste winst- of verliespartij. Van Schaik wil met FC Utrecht over drie jaar quitte spelen. Realist of rasoptimist...?

de praktijk valt dit echter tegen. Daarbij is Rutte niet de leider die ons perspectief biedt, een oplossing schetst. En juist dat is belangrijk, weet ik uit ervaring. Ook hier was de situatie twee jaar geleden weinig rooskleurig. Niemand geloofde er meer in. Daarom hebben we toen een stip aan de horizon gezet en een lijn bepaald, zodat iedereen weet wat we moeten doen om daar te komen. In Nederland heb ik het idee dat we vooral offers moeten brengen. Maar waar lijden we dan pijn voor? Wat levert dat mij straks op? Ik zie geen stip, laat die zien!

Wat wilt u over vijf jaar bereikt hebben?

Dat de club mensen vermaakt en verbindt. Dat iedereen trots is op FC Utrecht, de business groeit en de club financieel gezond is. Dat we tussen positie zes en twaalf in de competitie eindigen en af en toe een beker winnen of Europees spelen. En dat we dat met een gemiddelde klanttevredenheid van een 8 doen; twee jaar geleden was dat nog een 5,5.

Wat is uw grootste valkuil?

Dat ik vaak op de troepen vooruitloop en mensen 'push' met mij mee te gaan, in mijn tempo. Ik leg de lat altijd hoog en moet mijn omgeving de tijd gunnen om mijn gedachten tot zich te nemen. Ik zit er altijd bovenop, weliswaar vol inspiratie en motivatie, maar mensen worden daar wel eens gek van. Ik moet mij realiseren dat niet iedereen zoveel energie heeft en zo positief in het leven staat. Dat ik altijd doorga, betekent niet dat ik dit van iedereen mag verwachten. Zoals ik ook weet dat er mensen zijn bij wie het glas nog wel eens halfleeg wil zijn, die vaak vanuit

emotie reageren. Zeker in de voetballerij hangt de vlag er na het weekend altijd weer anders bij. Dan stoort het negativisme en de kortzichtigheid van dit soort mensen mij.

Heeft de economische crisis ook voordelen?

Absoluut. We worden er actiever, scherper en creatiever van. En minder lui en decadent. We leven nu toch in luxe, als mensen vier tot vijf keer per jaar op vakantie gaan. Vroeger ging ik met mijn ouders uitsluitend in de zomer twee weekjes weg, naar Frankrijk, op een camping of in een klein huisje. Daar had mijn vader het hele jaar keihard voor gewerkt. Als kind keek je daar naar uit, dat was een belevenis. Nu is vakantie normaal, brengt nauwelijks meer kriebels teweeg. In die zin is 'minder' zeker niet altijd 'slechter'.

Met wie zou u een beschuitje willen eten?

Het kan helaas niet meer, maar ik had graag Steve Jobs ontmoet. Met hem had ik willen praten over zijn visie op klanten, over hoe Apple een manier van leven is geworden en niet uitsluitend een product. Ik vind het razend knap – en trendsetzend – wat hij heeft bedacht en uitgewerkt, erg inspirerend. Ik houd sowieso van selfmade ondernemers; mensen die vanuit hun gevoel en intuïtie concepten bedenken en consequent uitvoeren omdat ze daar in geloven, prachtig!

Waar bent u onlangs van geschrokken?

Ik schrik niet gauw, of het moet een overlijden zijn, een plotselinge dood. Ik ben bang voor de dood, om alles te

verliezen, zomaar ineens kwijt te zijn: je vrouw, kinderen, vrienden. Ik heb mijn ouders allebei verloren, mijn vader stierf tien jaar geleden, mijn moeder vier jaar. Beide in de zestig, veel te jong. Ik had graag meer met ze willen meemaken, ik weet bijvoorbeeld dat mijn vader apetrots was geweest als hij mij hier had zien zitten, op deze stoel bij FC Utrecht. Dat blijft eeuwig jammer. Maar de dood is onomkeerbaar, en we moeten er allemaal aan geloven.

Wat is uw favoriete stad?

Ik ben vorig jaar in New York geweest; wat een ervaring. Die stad bruist, 24 uur per dag. Ik heb er intens van genoten maar ook veel geleerd, want de manier waarop ze daar met jou als klant omgaan, de service die je ontvangt en de aandacht is uniek. En de creativiteit van mensen, in hun ondernemerschap en de concepten die ze daar ontwikkelen en meteen tot uitvoering brengen, vind ik waanzinnig. Ik heb mijn telefoon in New York vol geschoten met ideeën die we tot op de dag van vandaag hier aan het uitwerken zijn.

Hoe ziet uw ideale zondagmiddag eruit?

Natuurlijk, een vol Galgenwaard en een gewonnen wedstrijd tegen Ajax of Feyenoord, of spelen om een prijs. Het plezier dat je dan met elkaar hebt, is volstrekt uniek. Maar ook zonder voetbal kan een zondagmiddag met vrienden en een wijntje in de tuin erg de moeite waard zijn. Ja, dat meen ik; ook zonder FC Utrecht. Hoewel... ■